

тъ и на рѣбитѣ; съвременно той разумѣваше че наслажденіята на живота сж въспремливы на поголѣмо украсеніе, когато славолубіето не е на туй способно. Но щомъ той видѣ Іона тосъ часть са пробуди спичко което бѣше въ душата му добро и свѣтло. Вѣрваше че сърцето ѝ бѣше царство достойно да възбуди стревнованіето на полубоговетѣ, мыслише че завоеваніето е слава, която не можахъ да затульгътъ и да зачернятъ нечистытъ испаренія на развратното общество. А извѣстно е че любовта во всѣко време и во всѣко обстоятелство сѣкоги намѣрва мѣсто за позлатеня си храмъ. И кое тържество може да бѣде и въ найплодовитыгѣ эпохи на славата толкози свѣтло и ласкателно за челоуѣчската гордость колкото завладяването на едно благородно сърце?

Туй ли, или друго нѣкое чувство бѣ одушевило Главка, вѣрното е че неговыгѣ идеи сж развихжъ поясны и душата му бѣ са преобразила, което ставаше появствено когато са намѣрваше при Іона.

Не е слѣдователно чудно еще дѣто и тя залиби Главка; младъ, пълненъ съ огънь и съ краснорѣчіе, гъркъ, обладанъ отъ любовь, той представяше предъ очитѣ на Іона поезіята на отечественната ѝ земля, опытена въ него; ще кажешъ че тѣ не бѣхжъ създація отъ мѣръ, на който началата сж мѣкыгѣ и бѣдствіята, но че бѣхжъ нѣкои същества сверхчелоуѣчески отъ древната митологія, толкози цвѣтушы бѣхжъ прелеститѣ на младиата имъ, толкози силна любовьта която распалише взаимно сърцата имъ. Тѣ никакъ не приличажъ на съществата на злочестата онъзи епоха, мыслишъ че тѣ принадлежжжъ на времената на Сатурна, че сж отъ числото на полубоговетѣ и на богинныгѣ, като че поезіята на живота въскрѣснжъ въ тѣхъ, като че сърцето имъ бѣ пснло послѣдныгѣ лучы на слънцето на Делосъ и на Елада.

Но Іона ако и да управяше самовластно начина на живота си, но не са отдалечаваше отъ мѣдрата онъзи пристойность която налага уваженіето. Египтянинътъ искова клеветата си противъ Главка, защото познаваше съвършенно натурата на Іона. Тя са обидѣ като повѣрва, че Главкъ са е отнесълъ съ малко почитаніе къмъ честта ѝ; осѣти че тѣзи постѣпка е едно наказаніе за характера ѝ, наказаніе даже за любовьта ѝ; сега първый пѣтъ тя разумѣ колко неблагодарно прибѣрза да са предаде на страстьта си, осѣти срамъ за слабостта си, оплаши са като прѣсмѣтнжъ слѣдствіята и помисли че заради тѣзи ѝ слабостъ Главкъ я былъ презрѣлъ; тя претърпѣ слѣдователно най голѣмото бѣдствие за благородныгѣ души *униженіе-то!* но отъ гордостьта ѝ може повече да са е наранила любовьта